

Grøndahl: Hypotekforeningerne udfylder en meget vigtig plads i vor organiserede långivning, og det er et rimeligt krav, at disse foreninger får en tidssvarende og hensigtsmæssig lovgivning at virke under. At hypotekforeningerne procentvis i det sidste tiår har haft større fremgang med deres udlån end kreditforeningerne, er en kendsgerning, som ikke hilses med udelte glæde af alle.

Alle hypotekforeningerne kommer nu ind under hypotekforeningsloven, og da de forhold, der gav anledning til, at de stort set hidtil er holdt udenfor, nu er rettet op, må dette anses både for forsvarligt og rimeligt.

Den tanke, som både den højttærede boligminister og det nedsatte udvalg går ind for, nemlig at ophæve sondringen mellem landforeninger og byforeninger, forekommer mig udmærket, da det ville nedsætte risikomomentet for køberne af sådanne obligationer. Men denne tanke er desværre foreløbig skrinlagt, da der ikke kunne opnås fornøden tilslutning dertil.

De betænkeligheder, som Ny jydsk Land-Hypotekforening har givet udtryk for, burde efter min formening allerede på nuværende tidspunkt være bekendt for folketinget og ikke være gemt som en godbid, der er forbeholdt det udvalg, der kan forventes nedsat.

Det pågældende udvalg peger på, at antallet af hypotekforeninger bør reduceres væsentligt. Denne påtænkte reduktion bør i alle tilfælde ikke udvikle sig til, at der bliver monopollignende tilstande inden for dette område.

I lovforslagets § 1, stk. 2 og 3, samt § 2, stk. 2, er brugt udtrykkene „kan ske“ og „kan gennemføres med boligministerens godkendelse“. Da det vel er hensigten at ændringerne kun kan ske ved lovændringer, skulle ordlyden så ikke have været „kan kun ske“ og „kan kun gennemføres“?

Forslaget i § 20, stk. 3, om, at de enkelte hypotekforeninger i deres statutter kan optage bestemmelse om at yde lån i industrielle ejendomme, forekommer mig betænkeligt. Tilstanden inden for industrien og dermed låneværdigheden kan uventet udvikle sig i uheldig retning; vi kan ikke bygge på de øjeblikkelige gullashtilstande inden for industrien.

Af sikkerhedsgrunde over for obligations-

køberne og også ved at få den højere og højeste kurs frem til låntagerne er jeg ikke glad for forslaget i § 29, stk. 5, hvorefter $\frac{2}{3}$ af fondsbeholdningerne kan bestå af foreningernes egne obligationer. Jeg foretrækker den nuværende $\frac{1}{3}$. En lignende krise som i 1930erne kan jo ikke 100 pct. afvises.

Vi ser med velvilje på lovforslaget, men vil gerne se resultatet af udvalgsbehandlingen.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har udtalt velvilje over for det fremsatte lovforslag. Jeg er naturligvis helt klar over, at der er en række problemer, der i et kommende udvalg vil kunne underkastes fornøden overvejelse, så meget mere som den betænkning, der blev afgivet for et års tid siden efter et indgående udvalgsarbejde, der havde stået på i et par år, ikke umiddelbart giver udtryk for, at der ikke har været betydelige vanskeligheder med at nå frem til et resultat, eller måske snarere til et manglende resultat. Jeg har da også, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, gjort mig helt klart, at udvalgsresultatet derfor ikke ville være særlig velegnet til at danne grundlag for et lovforslag, allerede af den grund, at man måtte kunne påregne, at de modstående interesser ved forslagets fremsættelse vil kunne rejse nye problemer og forstærke eventuelle modsætninger i et kommende folketingsudvalg.

Jeg har derfor — som nævnt af det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen — efter at betænkningen er afgivet, optaget en række forhandlinger med de interesserede parter, hvor man har gennemdrøftet den argumentation, der har været fremført ikke alene i selve betænkningen, men også i de særudtalelser, der er optrykt i betænkningen.

Disse overvejelser, som alt dette har givet anledning til, måtte give mig det indtryk, at man burde tilsigte at bringe den faktiske monopolstilling, der hidtil havde været, til ophør, så nær det kunne lade sig gøre, men dernæst at man som følge af hele den forventede udvikling, herunder udviklingen i de såkaldte byudviklingsområder, burde tilvejebringe en koncentration af hypotekforeningslånene. De hidtidige afgrænsninger af udlånsområderne har vist sig at kunne have visse uheldige konsekvenser for lån-